

Ждання

Михайло Старицький

За гай скотилось сонце ясне,
Хмарок рожевих цілий рій
В безодні синій тане, гасне,
Мов злotosяйне пасмо мрій;
Вітрець упав; з садочка лине
Струмком живущим пишний дух,
З черемх убрання лебедине
Часами ранить срібний пух;
Вже гомін стих, туман над ставом
Серпанком хвилевим ляга;
Темніша небо... і небавом
В садочок зірка дорога
Увійде легкою ходою...
Я жду і краюся нудьгою,
Шукаю скрізь палких очей...
Ось тьохнув щасно соловей —
Її ж нема! Ідуть хвилини,
Земля, здається, аж горить...
А все нема, нема Зорини!
Я жду — і віком стала мить!
Вже ніч зліта крилом імлявим,
Осяйна безліччю лампад...
Ген місяць видом величавим
З поза тополь зирнув у сад —
Її ж нема... Я муку чую:
Холоне серце... голова,
Мов крутінь в бурю навісную,
Мене жадоба порива...
Її ж нема!.. І враз, раптово
Рученьки білі, запашні
Лягли на рамени мені...
Зайнявся дух... урвалось слово...
Вуста з вустами ізлились,
І ми на зорі понеслись,
В очах палких втопивши очі...
О ніч! О любові співочі!
О чародійні в яві сни

На святі першої весни! Ждання
За гай скотилось сонце ясне,
Хмарок рожевих цілий рій
В безодні синій тане, гасне,
Мов злotosяйне пасмо мрій;
Вітрець упав; з садочка лине
Струмком живущим пишний дух,
З черемх убрання лебедине
Часами ранить срібний пух;
Вже гомін стих, туман над ставом
Серпанком хвилевим ляга;
Темніша небо... і небавом
В садочок зірка дорога
Увійде легкою ходою...
Я жду і краюся нудьгою,
Шукаю скрізь палких очей...
Ось тьохнув щасно соловей —
Її ж нема! Ідуть хвилини,
Земля, здається, аж горить...
А все нема, нема Зорини!
Я жду — і віком стала мить!
Вже ніч зліта крилом імлявим,
Осяйна безліччю лампад...
Ген місяць видом величавим
З поза тополь зирнув у сад —
Її ж нема... Я муку чую:
Холоне серце... голова,
Мов крутінь в бурю навісную,
Мене жадоба порива...
Її ж нема!.. І враз, раптово
Рученьки білі, запашні
Лягли на рамени мені...
Зайнявся дух... урвалось слово...
Вуста з вустами ізлились,
І ми на зорі понеслись,
В очах палких втопивши очі...
О ніч! О любові співачі!
О чародійні в яві сни
На святі першої весни!